

трѣба поученіе. на пр. Ты сега можешъ да прочитаешъ печатании книги. Кой те научи?

С. Славъ. Нѣ и ты много пѣти ме поучи.

От. Непрестанно ли те поучаваше Славъ, или ты самъ четеши?

С. Секога самъ прочитѣхъ.

От. Слѣдователно това се зве обученіе, ако вынаги ти показвѣши Славъ и те поучаваша, и не те оставише никога самси да прочитѣшъ, що ты е показалъ, нещени никога да се научишъ да читешъ. Нѣ като читеше много пѣти самъ си, придобы на него толкова леснотѣ съ обученіето, щото сега безъ мѣка можешъ да четешъ. Прочитѣй често и рѣкописи за да го научишъ съ истото обученіе. Това истото става и на писванье то, на игранье то, и на сички тѣ други художества. Най първо требъ да ты покажи нѣкой, какъ пишѣтъ, или какъ играѣтъ. Послѣ и ты самъ да го правишъ както ты показахъ, сирѣчь, трѣбъ да се обучаваешъ, и съ това обученіе ще се научишъ отъ день на день по добро и да пишешъ и да играишъ. Отъ обученіе то происхождѣ навѣкновеніе то; нѣ за него утрѣ ще ты прикажѣ.

25. ЗА ОБЫЧАЯ И НАВѢКНОВАНИЕ ТО:

От. Ако прави нѣкой нѣщо толкова често, какво то най послѣ да го прави нечувствено, това се зве обычай или навѣкновеніе. И ако е то добро и прилично, зве се добръ обычай или навѣкновеніе, или ако е то безчинно, зло, и неприлично, зве се лѣшъ обычай. На пр. Азъ ты рекохъ, секъ утринахъ, като се събудишъ, да мѣешъ рѣцѣ тѣ и лице то си, правишъ ли го?

С. Да. Секога го правѣхъ.

От. Требъ ли да те подсѣщѣ нѣкой секога?